

“She Said Well”: The Brief Wondrous History of Beruriah

1. Tosefta Tractate Kelim (Part I) 4:17

Rabban Shimon ben Gamliel says in the name of Rabbi Shayla “If [the oven] was plastered in a state of purity and then it became impure – from when does it become pure? R. Chalafta of the town of Channaniah said “I asked this question of Shimon ben Channaniah who asked it of the son of R. Channaniah ben Tradion and he said ‘when it is moved from its place’ and R. Channaniah ben Tradion’s daughter said ‘when it is disassembled’. When these matters were reported before R. Yehudah ben Baba, he said ‘His daughter said better than his son.’”

1. תוספתא מסכת כלים (בבא קמא) (צוקרמאנדל) פרק ד הלכה יז

רבן שמעון בן גמליאל אומר משם רבי שלא הטיחו בטהרה ונטמא מאימתי טהרתו אמר ר' חלפתא איש כפר חנניא אני שאלתי את שמעון בן חנניא ששאל את בנו של ר' חנניא בן תרדיון ואמר משיסיענו ממקומו ובתו אומרת משיפשט את חלוקן כשנאמרו דברים לפני ר' יהודה בן בבא אמר יפה אמרה בתו מבנו :

2. Tosefta Tractate Kelim (Part II) 1:6

A *klustra* (door bolt with moveable fastener which can be used as pestle) R. Tarfon says it is susceptible to impurity and the Sages say it is not susceptible to impurity and Beruriah says “It can be taken out of one doorway on Shabbat and placed in another”. When these matters were reported before R. Yehudah ben Baba, he said “Beruriah has said well.”

2. תוספתא מסכת כלים (בבא מציעא) (צוקרמאנדל) פרק א הלכה ו

קלוסטרא ר' טרפון מטמא וחכמים מטהרין וברוריא אומרת שומטה מן הפתח זה ותולה בחברו בשבת כשנאמרו דברים לפני ר' יהודה אמר יפה אמרה ברוריא :

3. Babylonian Talmud, Tractate Pesachim 62b

R. Simlai came before R. Yochanan [and] asked him, Let the Master teach me the Book of Genealogies. He said to him, Where are you from? — He replied, From Lod. And where is your dwelling? In Nehardea. He said to him, We do not discuss it either with the Lodians or with the Nehardeans, and how much more so with you, who are from Lod and live in Nehardea! But he urged him, and he consented. He said, Let us learn it in three months. [Thereupon] he took a clod and threw it at him, saying, If Beruriah, wife of R. Meir [and] daughter of R. Chaninah b. Teradion, who studied three hundred laws from three hundred teachers in [one] day, could nevertheless not do her duty in three years, yet you propose [to do it] in three months!

3. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סב:

רבי שמלאי אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה: ניתני לי מר ספר יוחסין. - אמר ליה: מהיכן את? - אמר ליה: מלוד. - והיכן מותבך? - בנהרדעא. אמר ליה: אין נידונין לא ללודים ולא לנהרדעים, וכל שכן דאת מלוד ומותבך בנהרדעא. כפייה וארצי. אמר ליה: ניתנייה בשלשה ירחי. שקל קלא פתק ביה, אמר ליה: ומה ברוריה דביתהו דרבי מאיר, ברתיה דרבי חנניה בן תרדיון, דתניא תלת מאה שמעתתא ביומא משלש מאה רבוותא - ואפילו הכי לא יצתה ידי חובתה בתלת שנין, ואת אמרת בתלתא ירחי?

4. Babylonian Talmud Tractate Berachot 10a

There were once some thugs in the neighborhood of R. Meir who caused him a great deal of trouble. R. Meir

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י עמוד א

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי

prayed that they should die. His wife Beruriah said to him: What are you thinking? Because it is written *Let sins cease?* Is it written *sinners?* It is written *sins*. Further, look at the end of the verse: *and let the wicked men be no more*. Since the sins will cease, there will be no more wicked people! Rather pray for them that they should repent, and there will be no more wicked people. He prayed for them, and they repented.

A certain Min said to Beruriah: it is written: *Sing, barren woman, who did not give birth*. Because she did give birth is she to sing? She replied to him: You fool! Look at the end of the verse, where it is written, *For the children of the desolate shall be more than the children of the married wife, said the Lord*. But what then is the meaning of *'barren woman, who did not give birth'*? Sing, community of Israel, who resembles a barren woman, for not having born children for Gehenna like you.

מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? - משום דכתיב: (תהלים ק"ד) *אתמו חטאים*, מי כתיב חוטאים! חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: *ורשעים עוד אינם*, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.

אמר לה ההוא מינא לברוריא: כתיב (ישעיהו נד) *רני עקרה לא ילדה*, משום דלא ילדה - רני? אמרה ליה: שטיא! שפיל לסיפיה דקרא, דכתיב: *כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה'*; אלא מאי עקרה לא ילדה - רני כנסת ישראל שדומה לאשה עקרה שלא ילדה בנים לגיהנם כותייכו.

5. Babylonian Talmud Tractate Eruvin 53b-54a

R. Yossi the Galilean was once on a journey when he met Beruriah. "Which way do we go to Lod?" "Foolish Galilean", she replied: "didn't the Sages say this: Don't talk to women too much? You should have asked: To Lod?"

Beruriah once discovered a student who was learning in an undertone. She rebuked him [and] said to him: 'Is it not written: *Ordered in all things, and sure*. If it is 'ordered' in your two hundred and forty-eight limbs it will be 'sure', otherwise it will not be sure?' One taught: R. Eliezer had a disciple who learned in a low voice. After three years he forgot his learning.

5. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף נג: - נד.

רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל באורחא, אשכחא לברוריה, אמר לה: באיזו דרך נלך ללוד? - אמרה ליה: גלילי שוטה, לא כך אמרו חכמים אל תרבה שיחה עם האשה; היה לך לומר: באיזה ללוד.

ברוריה אשכחתינה לטהוא תלמידא דהוה קא גריס בלחישה, בטשה ביה, אמרה ליה: לא כך כתוב (שמואל ב' כ"ג) *ערוכה בכל ושמרת*, אם ערוכה ברמי"ח אברים שלך - משתמרת, ואם לאו - אינה משתמרת. תנא: תלמיד אחד היה לרבי אליעזר שהיה שונה בלחש, לאחר שלש שנים שכח תלמודו.

6. Midrash Mishle 31

"A good wife, who can find?"

They said an incident happened that Rabbi Meir was sitting and teaching in the Beit Midrash on Shabbat afternoon at mincha when his two sons died. What did their mother do? She placed them on the bed and spread a sheet over them. When Shabbat ended, Rabbi Meir came home from the Beit Midrash and asked, "Where are my two sons?" She said, "They went to the Beit Midrash." He said, "I searched for them in the Beit Midrash and did not see them." She gave him a cup for the Havdalah

6. מדרש משלי (בובר) פרשה לא

ד"א אשת חיל מי ימצא. אמרו מעשה היה ברי מאיר שהיה יושב ודורש בבית המדרש בשבת במנחה, ומתו שני בניו, מה עשתה אמו /אמן/, הניחה שניהם על המטה ופרשה סדין עליהם, במוצאי שבת בא ר' מאיר מבית המדרש לביתו, אמר לה היכן שני בני, אמרה לבית המדרש הלכנו, אמר לה צפיתי לבית המדרש ולא ראיתי אותם, נתנו לו כוס של הבדלה והבדיל, חזר ואמר היכן

ceremony and he recited it.

He then asked again, "Where are my two sons?" She said, "They went to some other place and will be returning." She brought him some food and he ate and recited the Grace After Meals. When he was done, she said "Rabbi, I have a question to ask you."

He said, "Ask your question." She said, "On a previous day, a man gave me an object to watch and he has now come to retrieve it. Shall I return the object or not?" He said, "My daughter one who is watching an object must return it to its owner."

She said, "Were this not your opinion, I would not return it."

What did she do? She took him by the hand and brought him to the room and brought him to the bed and removed the sheet from [the sons]. And when he saw them lying there dead, he began to cry and say, "My sons, my sons. My teachers, my teachers. My sons in the way of the world and my teachers in that they would enlighten my eyes with their Torah."

At that time she said to him, "Rabbi isn't this what you said to me that I must return the object to its owner- as it is said 'God gives and god takes away may God's name be blessed.'"

שני בני, אמרה לו הלכו למקום אחר ועכשיו הם באים, הקריבה לפניו המאכל ואכל וברך, לאחר שברך אמרה לו רבי [שאלה אחת יש לי לשאול לך, אמר לה אמרי שאלתך, אמרה לו רבין] קודם היום בא אדם אחד ונתן לי פקדון, ועכשיו בא ליטול אותו, נחזיר לו או לא, אמר לה בתי מי שיש פקדון אצלו הוא צריך להחזירו לרבו, אמרה לו רבי חוץ מדעתך לא הייתי נותנת אצלו, מה עשתה תפשתו בידה, והעלה אותו לאותו חדר, והקריבה אותו למטה, ונטלה סדין מעליהם, וראה שניהם מתים ומונחים על המטה, התחיל בוכה ואומר בני בני רבי רבי, בני בדרך ארץ, ורבי שהיו מאירין פני בתורתן, באותה שעה אמרה לו לרי מאיר רבי לא כך אמרת לי אני צריך להחזיר הפקדון לרבו, אמר, *הי נתן והי לקח יהי שם הי מבורך* (איוב א כא).

7. Babylonian Talmud Tractate Avodah Zarah 18a-18b

Beruriah, the wife of R. Meir, was a daughter of R. Chaninah b. Teradion. She said [to her husband], 'I am ashamed to have my sister placed in a brothel.' So he took a tarkab-full of denarii and set out. He said, "If nothing forbidden has been done to her, a miracle will be done for her. If she has done something forbidden, a miracle will not be done for her. He disguised himself as a knight. He said to her, 'Prepare yourself for me.' She replied, 'The manner of women is upon me.' 'I am prepared to wait,' he said. She said, "There are here many, many prettier than I am.' He said, 'We can infer that she has not done anything prohibited. Whoever comes, she says this to him.' He went to her guard and said, 'Give her to me.' [The guard] said, 'I am afraid of the government.' [R. Meir] said, 'Take the tarkab of dinars. One half give [as a bribe] and one half keep for you.' [The guard] said, 'When [the money] is finished, what will I do?' [R. Meir] said, 'say, "God of Meir, answer me!" and you will be saved.' [The guard] said, 'who says that this is so?' [R. Meir] said, 'You will see now.' There were there some dogs who bit anyone [who incited them]. He took a clod and threw it at them, and when they were about

7. תלמוד בבלי עבודה זרה דף ית. – ית:

ברוריא דביתהו דרי מאיר ברתיה דרי חנינא בן תרדיון הואי, אמרה לו: זילא בי מלתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות. שקל תרקבא דדינרי ואזל, אמר: אי לא איתעביד בה איסורא מיתעביד ניסא, אי עבדה איסורא לא איתעביד לה ניסא. אזל נקט נפשיה כחד פרשא, אמר לה: השמיעני לי, אמרה ליה: דשתנא אנא. אמר לה: מתרחנא מרתח, אמרה לו: נפישין טובא (ואיכא טובא הכא) דשפירן מינאי. אמר: ש"מ לא עבדה איסורא, כל דאתי אמרה ליה הכי.

אזל לגבי שומר דידה, א"ל: הבה ניהלה, אמר ליה: מיסתפינא ממלכותא, אמר ליה: שקול תרקבא דדינרא, פלגא פלח ופלגא להוי לך. א"ל: וכי שלמי מאי איעביד? א"ל: אימא אלהא דמאיר ענני ומתצלת. א"ל: ומי יימר דהכי איכא? [א"ל השתא חזית]. הוו הנהו כלבי דהוו קא אכלי אינשי, שקל קלא שדא בהו, הוו

to bite him he said, 'God of Meir answer me!' and they let him alone. The guard then handed her over to him. At the end the matter became known to the government, and [the guard] on being brought [for judgment] was taken up to the gallows. He said, 'God of Meir answer me.' They took him down. They asked him 'What is this?' He said, "This is what happened.' They then engraved R. Meir's likeness on the gates of Rome. They said, 'Anyone who sees this face should bring him there'. One day they saw him. They ran after him. He ran away from them. He went into a brothel. Others say he saw food cooked by idolators and he dipped in one finger and then sucked the other. Others again say that Elijah the Prophet appeared to them as a prostitute and embraced him. They said, "God forbid, were this-R. Meir, he would never do this!" He then arose and ran away to Babylon. Some say it was because of that incident that he ran to Babylon; others say because of the incident about Beruriah.

קאתו למיכליה, אמר: אלהא דמאיר ענני! שבקוה, ויהבה ליה. לסוף אשתמע מילתא בי מלכא, אתיוה אסקוה לזקיפה, אמר: אלהא דמאיר ענני! אחתוה. אמרו ליה: מאי האי? אמר להו: הכי הוה מעשה.

אתו חקקו לדמותיה דרי מאיר אפיתחא דרומי, אמרי: כל דחזי לפרצופא הדין ליייתה. יומא חדא חזיוהי, רהט אבתריה, רהט מקמיייהו, על לבי זונות. איכא דאמרי: בשולי עובדי כוכבים חזא, טמש בהא ומתק בהא. איכא דאמרי: אתא אליהו אדמי להו כזונה, כרכתיה, אמרי: חס ושלום, אי ר' מאיר הוה לא הוה עביד הכי. קם ערק אתא לבבל. איכא דאמרי: מהאי מעשה, ואיכא דאמרי: ממעשה דברוריא.

8. Rashi to Tractate Avodah Zarah 18b

Some say because of the incident about Beruriah- that once she scoffed about the rabbinic statement "Women are flighty." And [R. Meir] said to her, "By your life, in the end you will concede to their words." And he ordered one of his students to seduce her to sin and he kept after her for many days until she was persuaded and when she realized, she hanged herself and Rabbi Meir fled to Babylonia on account of the shame.

8. רש"י מסכת עבודה זרה דף יח עמוד ב

ואיכא דאמרי משום מעשה דברוריא - שפעם אחת ליגלגה על שאמרו חכמים (קדושין דף פ:) נשים דעתן קלות הן עלייתו ואמר לה חייך סופך להודות לדבריהם וצוה לאחד מתלמידיו לנסותה לדבר עבירה והפציר בה ימים רבים עד שנתרצית וכשנודע לה חנקה עצמה וערק רבי מאיר מחמת כסופא.